

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1128/2023
26.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА из града ..., Исламска Република Пакистан, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА из града ..., Исламска Република Пакистан, адвоката Слободана Нешића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Бујановцу К 175/21 од 11.02.2022.године и Кв 95/23 од 21.08.2023. године, у седници већа одржаној дана 26.10.2023.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА из града ..., Исламска Република Пакистан, адвоката Слободана Нешића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Бујановцу К 175/21 од 11.02.2022.године и Кв 95/23 од 21.08.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Бујановцу К 175/21 од 11.02.2022.године, обавезан је окривљени АА, из града ..., Исламска Република Пакистан, са пријављеним пребивалиштем у Прихватном центру за мигранте у Бујановцу, да овом суду у предмету К 175/22, на име судског паушала плати износ од 4.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 397.350,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности решења, по претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Бујановцу Кв 95/23 од 21.08.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а решење Основног суда у Бујановцу К 175/21 од 11.02.2022.године је потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Слободан Нешић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Врховни суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је побијаним правноснажним решењима повређен закон из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 264. став 1. ЗКП, на штету окривљеног.

Првостепеном пресудом Основног суда у Бујановцу К 175/21 од 28.06.2021. године, окр. АА је оглашен кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ и кривичног дела непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248. став 1. КЗ и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и три месеца, у коју му је урачунато време проведено у притвору. Истом пресудом окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем. Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 696/21 од 09.12.2021. године, усвајањем жалбе браниоца окр.АА, преиначена пресуда Основног суда у Бујановцу К 175/21 од 28.06.2021. године, тако што је окривљени АА ослобођен од оптужбе за кривично дело непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248. став 1. КЗ, а оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и једног месеца у коју му је урачунато време проведено у притвору и на издржавању казне затвора. Истом пресудом је одлучено, на основу члана 264. став 1. КЗ, да трошкови другостепеног кривичног поступка падају на терет окр. АА, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

Након правноснажности пресуде, одлучујући о трошковима кривичног поступка, Основни суд у Бујановцу је побијаним решењем К 175/21 од 11.02.2022.године, обавезао окривљеног АА на плаћање судског паушала у износу од 4.000,00 динара и трошкова кривичног поступка у износу од 397.350,00 динара. Другостепено веће истог суда је одбило жалбу браниоца окривљеног изјављену против првостепеног решења.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП, прописано је да, када суд окривљеног огласи кривим, изрећи ће у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП, прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, док је ставом 2. истог члана, одређено да ће председник већа или судија појединац, ако недостају подаци о висини трошкова, донети посебно решење када се ти подаци прибаве.

У конкретном случају, Апелациони суд у Нишу је преиначио у целини првостепену пресуду, али при томе није обавезао окривљеног на плаћање трошкова првостепеног кривичног поступка. Поступајући на наведени начин, другостепени суд је пропустио да одлучи о трошковима кривичног поступка који су претходили поступку пред судом правног лека. Висина трошкова, како то правилно истиче бранилац у захтеву за заштиту законитости, може се сагласно члану 262. став 2. ЗКП утврђивати посебним решењем, уколико постоји основ, односно одлука о томе ко ће сносити трошкове. Међутим, наведеном правноснажном пресудом суд није обавезао окривљеног на накнаду трошкова првостепеног кривичног поступка, иако је према одредби члана 262. став 1. ЗКП, био у обавези да одлучи ко ће сносити трошкове, већ је одлучио само о трошковима другостепеног поступка.

Стога, првостепени суд није могао посебним решењем одлучивати ко је обавезан да сноси трошкове првостепеног кривичног поступка и тиме промени правноснажну пресуду, односно није могао утврђивати висину трошкова без постојања основа за плаћање трошкова првостепеног кривичног поступка. Недостатак података о висини трошкова не ослобађа суд обавезе да пресудом одлучи ко је дужан да их плати, а посебним решењем одлучује само о њиховој висини када се ти подаци прибаве, како је предвиђено одредбом члана 262. став 2. ЗКП.

Имајући у виду наведено, основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је Основни суд у Бујановцу, тиме што је посебним решењем обавезао окривљеног да накнади трошкове кривичног поступка и судског паушала повредио закон из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 262. став 1. и став 2.ЗКП, с обзиром да о трошковима првостепеног поступка није одлучено правноснажном пресудом.

Стога је Врховни суд, усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА из града ..., Исламска Република Пакистан, адвоката Слободана Нешића, те на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо правноснажна решења Основног суда у Бујановцу К 175/21 од 11.02.2022.године и Кв 95/23 од 21.08.2023. године.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић